



UPA 2017/159
Nuuk, 20.04.2017
Hans Aronsen

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan man kan vende det forhold, at der bliver færre og færre slædehunde - samt styrke hundeslædekulturen.

(Medlem af Inatsisartut Villy Olsvig, Inuit Ataqatigiit)

“Vore ærede forfædres arvestykke til os nutidens mennesker, således at livet kan fortsætte uden at man glemmer at gøre brug af det”, citeret og sagt af Peter Petrussen (Aqqaluaq) i HC Petersens bog om Qajak. Disse meget kloge ord fra Aqqaluaq, der satte sin lid til vore arvestykker og sagt, for at værne om og bevare vores kulturelle arv. Jeg håber at sådanne ord vil blive bevaret og æret blandt os grønlandere på vores vej mod selvstændighed.

Tak til Villy Olsvig, Inuit Ataqatigiit for at have fremsat herværende forespørgselsdebat. Vi vil gerne diskutere med omkring sådanne forslag.

Jeg tror at målet med forespørgselsdebatten er at vi til stadighed bruger hundeslæden iblandt os og ønsker at bibeholde kulturen, hvorfor debatten er nødvendig. Hundeslædekulturen skal holdes i live på de egne, hvor det stadig findes, hvilket giver os stolthed i sig selv.

Ja, hundeslæden har været brugt i århundrede i erhvervsøjemed. Nutildags er brugen af hundeslæden ift. at udøve erhverv, desværre blevet noget mindre, også selvom den til stadighed bliver benyttet vel på de steder, hvor der stadig findes islæg om vinteren.

I Nordgrønlandske hellefiskeområder, bliver snescooteren brugt mere og mere under fiskeriet virker det tilfældigt at man har indført brugen af snescooter uden yderligere diskussion om konsekvenserne. Klimaforandringerne har også medvirket til, at hundeslæden er blevet et sjældnere syn mange steder, hvor den ellers tidligere blev brugt.

Det er ikke desto mindre beklageligt, at vore hunde blot er blevet erstattet med snescootere og at vi ikke har haft en åben dialog omkring dette skifte. Man har blot indført snescooteren ukritisk. Det er ærgerligt, at et af vore vigtigste kulturminde i den grad er blevet overrendt. Dette må man ændre på,

for hundeslædekulturen har været en del af vor kulturarv, som har fulgt os i tæt igennem utallige år, denne skulle vi have værnet mere om.

Uden at komme ind på alt hvad forslagsstilleren har fremlagt, er det vigtigt for os at forfølge nogle af de argumenter, der er blevet bragt frem. Et forslag som går ud på, at der gives specifikke kvoter til fiskere på hundeslæder, er et interessant forslag. Mange grønlandere har, til trods for at de har et arbejde, har valgt at bibeholdt deres hundeslædekuske. Disse er vore kulturbærere, bør vi bakke op om. Hundeslædeejere og som holder fast i fiskeri og fangst, skal efter vores mening gives muligheder. F.eks i forhold til moskusoksefangst i Natternaq, hvor første fangstkvoter blev givet til fangere, som med snescootere nedskød de 15 okse, uden at en eneste hundeslædeejers fik mulighed for at tage del i fangsten.

Det ville også være godt, at hundeslædekulturen blev et emne i børnenes undervisning. Vort land er stadig koldt om vinteren, islægget findes stadig. Årstidene sommer og mørkeperioderne bringer forskellige muligheder med sig, og i vintermånederne ville det være meget relevant at lade vore efterkommere beskæftige sig med hundeslædekulturen. Ikke alle forældre ejer hunde nu, og det koster penge at holde hunde, hvorfor man skal oplæres i at holde kulturarven i live.

I forhold til brugen af hundeslæden indenfor turismeerhvervet må brugen her forstærkes og sættes i fokus. Pris, tid, hundeslædere regionen, alt disse må man fokusere og analysere på også ift. turismeoperatørerne. Vi vil også meget gerne opfordre hundeslædeforeningen om at være med til at bakke op omkring brugen af hundeslæden i relation til udviklingen i turismen.

På de steder på kysten, hvor der er traditionel brug af hundeslæden, bliver der nu f.eks. via Facebook gengivet uenigheder ift. brugen og fastholdelsen af hundeslædekulturen. Idet hunde kan slide sig fri af deres kæder og rive sig løs, dette kan give anledning til uro. Vi mener at vi skal kunne finde fælles målsætninger omkring hundeslædekulturens forhold, og finde frem til langtidsholdbare løsninger. Vi skal arbejde med løsningsorienteret tilgang til de udfordringer der er i hundeslædere regionerne.

Arctic Nomads konferencen der omhandlede brugen af hundeslæden i de arktiske egne var et godt arrangement, hvor man diskuterede relevante forhold. Vi bør dog selv først finde lokalt tilpassede løsninger, der skal være med til at holde hundeslædekulturen i live. Vi bor spredt her i landet og færdes ofte tæt på hundene i vores dagligdag. Vi ved også at vi bliver færre og færre hundeslædeejere, hvorfor vi også må fokusere på, at vore hunde har de bedste forhold at leve under.

På de kommuner hvor der holdes hundeslæder, Grønlands Selvstyre, Naalakkersuisut samt KNQK må sætte sig sammen, perspektivere og holde en konference om hvordan vi kan holde fast i hundeslædekulturen.

Derfor vil vi opfordre forslagsstilleren Villy Olsvig til at holde debatten kørende og sikre at de forhold der er til diskussion her i dag bliver fastholdt, og vi vil fra Inuit Ataqatigiits side være med til at finde løsninger på området.